

Човек не трябва да живее само за себе си, ако иска да прогресира.

Петър Дънов

Приятели,

През лятото и в ранната есен имах щастието да се срещна на живо със седемдесет и седем клуба или 85% от всички клубове в нашата област (дистрикт) България. Обсебен от изцяло положителните впечатления по времето на тези сърдечни срещи, вдъхновен от съпреживените моменти и споделените виждания за нашето Ротари, сядам да пиша и да споделя своите мисли.

Годината е 1917, а в света бушува най-кръвопролитната война в човешката история до този момент. Стремехът за завоевание на чуждото и неговото присвояване, безграничното его на откъснали се от действителността политици, необузданият и самоопияняващ популизъм на други в стремежа им да заемат местата на първите; невиджаното до този момент партийно и цивилизационно инженерство водят до глад и безперспективност цели народи; невиджани са до този момент жертвите по бойните полета и от невоюващото население (близо 20 милиона души).

Годината е 1918, света се среща с най-голямата световна пандемия позната до този момент, пандемията от „Испански грип“. Според различни източници в следствие на нея губят живота си между 50 и 100 милиона души.

Годината е 1917. Едни други хора, с друга мисия и изповядващи други ценности и искащи да променят света, още през 1905 г. вече са създали една нова основана на приятелството и хуманността добротворческа организация – „Ротари“. Създаденото движение на духа и просперитета бързо укрепва и се развива успешно, припознава се от все повече хора в целия свят и разширява положителното си влияние в нови общности, организации и държави. Пионерите основали „Ротари“ правят следващата решителна стъпка, която е в помощ на тяхното добротворство – основават дарителски фонд, който прераства във фондация Ротари. От далечната 1917 г. с помощта на своята фондация ротарианците са извършили неизброими добри дела по целия свят, без оглед от раса, верска принадлежност или пол на общностите, на които помагат цивилизационно или съвсем на битово ниво.

Към 1979 г. пандемията от „Испански грип“ вече е забравена, но епидемията от детски паралич е сред нас. Осакатява и променя съдби и животи не към добро. Много ротариански дистрикти започват имунизационна кампания в техните и други застрашени от епидемията страни. От 1985 г. ликвидирането на детския паралич чрез имунизация се превръща в глобалния проект на Ротари. Възстановеното българско ротарианство бе в основата на масовата имунизационната кампания в България. Ние усетихме силата на Ротари и приятелска помощ. Укрепвайки като ротарианска общност в годините след това, ние спомогнахме и спомагаме с нашите дарения коварната болест да изчезне почти напълно от лицето на земята.

Живеем в 2021 г. и понеже кривата на човешката еволюция е синусоида, ще си позволя да споделя нещо лично.

От 15 до 25 ноември 2020г. преболедувах COVID 19 с двустранна бронхопневмония. И в началото на януари 2021г. и на 30.04.2021г. имах пет пъти повече антитела от референтната норма. На 01.05.21 г. и на 21.05.21 г. се ваксинирах. Това беше моят информиран избор.

Ще завърша с мисъл на Далай Лама:

Спазвайте правилата: уважение към себе си, уважение към другите, отговорност за всички действия.

*Борислав Къдреков
Дистрикт гуверньор 2021-22
Дистрикт 2482 България*